

Dertil kommer, at den Mand, over hvis Jord Ledningen er lagt, i Almindelighed vil have Gavn af denne, fordi man almindeligvis søger de lavere Steder til at drage Ledninger igennem, og dersom han om kortere eller længere Tid selv vilde draine, tror jeg ogsaa, at der i den Henseende vilde opstaa mindre Vanskelighed mellem ham og den, der har besørget Anlægget, end hvis Ledningen saa at sige udelukkende tilhørte den, der først har besørget Draineringen.

Drejer: Jeg skal blot bemærke med Hensyn til det stillede Vædringsforslag til § 11, at det jo vel kan være, at det, der foreslaaes at skulle udgaa, til en vis Grad er overflødig, men det er mig dog ikke ganske klart, at det er aldeles overflødig, eller om man ved at lade det gaae ud maaskee ikke alene ikke kom til større Klarhed om Forholdet, men maaskee endogsaa i et enkelt Tilfælde kommer til at savne Noget af det, der indeholdes i de Ord, som Forslaget for Tiden har.

Bloch: Det vilde være mig kjært, om den ærede Landsktingsmand vilde opgive, hvad der indeholdes i de omhandlede Ord i § 11, som ikke er at gjenfinde i det tilsvarende Udsnit af § 12, nemlig Nr. 2. Der bestemmes i § 11, at der ved at fastsætte Erstatningen skal tages Hensyn til, „om den Vedkommende ikke selv maatte have Gavn af det foretagne Anlæg; men den Nedsættelse i Erstatningen, som dette maatte betyde, skal imidlertid ikke finde Sted, naar han ikke bestemmer sig til selv at affve; han faaer da fuld Erstatning. Nu hedder det i § 12 Nr. 2: „Forlanger Grundens Eier eller Bruger, at der ved Anlægget skal tages Hensyn til, at han selv dertil kan støtte egen Afstyning, skal Anlægget indrettes derefter imod forholdsmaessig Deeltagelse i Anlæggets Befostning.“ Ved denne „forholdsmaessige Deeltagelse i Anlæggets Befostning“ fremkommer den i § 11 omhandlede Nedsættelse i Erstatningen, og udenfor dette Tilfælde skal en saadan Nedsættelse jo ikke gjøres gjældende. Vedkommende Nabo faaer saaledes Ret til at benytte Anlægget; i modsat Fald er han „dertil

uberettiget uden dens Samtykke, som har anlagt det“; men det er jo netop det samme Tilfælde, hvori han befinder sig, naar ifølge § 11 den ham tilkommende Erstatning ikke er bleven nedsat, fordi han har erklæret ikke samtidig at ville affve sin Jord.

Drejer: Jeg lægger ikke stor Vægt paa, hvilken af Delene der skeer, enten den paa gjældende Deel af § 11 bliver staaende, som den nu er, eller Vædringsforslaget antages, og jeg skal derfor ikke opholde Tiden med en vidtløftig Drøftelse af dette Punkt; jeg skal blot sige, at jeg jo virkelig ogsaa antager, at der haves det Fornødne, om end de omhandlede Ord gaae ud; men den Tid, der har været til at overveje denne Sag, har ikke for mig været saa tilstrækkelig, at jeg om dette Punkt, hvorpaa jeg tilstaaer, at min Opmærksomhed mindre bestemt har været henvendt, tør sige, om det ikke er af den Bestaaffenhed, at man rettest bør beholde det uforandret, i særdeleshed da den ærede Forslagsstiller selv indrømmer, at derved kun i alt Fald beholdtes noget Overflødig. Jeg tilstaaer gjerne, at ogsaa Overflødigheder bør holdes borte, men i Tvivlstilfælde er det dog maaskee sikkest at beholde det, som vel maaskee kan være, men som ikke alle ere visse paa er overflødig.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det Punkt, hvormed her nærmest er Tale, maa jeg dog tilstaae, at skjøndt jeg ikke er saa fuldkommen paa det Reue med, hvad Indflydelse en saadan Udeladelse vil have, forekommer det mig dog, at der i § 12 ikke er nogen Bestemmelse, der svarer dertil, at Erstatningen ikke skal nedsættes, fordi Anlægget kan medføre Fordele for den Vedkommende, naar han engang i Tiden kunde bestemme sig til at affve sin Jord; det er ikke udtrykkelig anført i § 12. Der er nok anført, at han senere kan slutte sig til et saadant Anlæg, og at han skal have Ret dertil, naar han anmelder det strax; men det synes, at den Sætning, at Erstatningen ikke skal nedsættes, fordi Anlægget kan medføre Fordeel for den Vedkommende, naar han engang i Tiden bestemmer sig til selv at af-